(Nº 47)

A Catalunya.

Deu te guart, Deu te guart, Patria estimada,
Tú Catalunya perla de mon chor.
Tú, que has set d'Estrangers sempre envejada
Per tas moltas delicias y tresor;
Envolta d'un fill tele lleant de victorias
Celebran ta Vinay minvada gloria.
En tots los polles planas s'tegivan
D'famosas hazañas y grandesas,
Pero molt pocas y tranchicras s'mirran,
Y sols son sombra á las tuas altesas
Que á las altras van sobrepujant
Com l'cedre altiu al temps desafiant.
Deliciosas son tas valls verdejadas,
Hermosos tos rius y fonts cristallinas
Serpentejant per prats y serrellades
Vestidas d'flors fragants y divinas;
Guardant d'Estranys l'Ulso y Pirineus
L'mar, que banya ab sas ondas tos peus.

GENERALITAT DE CATALUNYA
SERVEI DE BIBLIOTECHES
Biblioteca Pública GIRONA

Veiq alçarse la sombra colosal
D'tos héroes que ilustran ta memoria,
Y viuràn ab renom grant, inmortal,
Celebrats ni les planas d'ta historia,
Hont tal grandesa y valor s'regira
Que tot poble y generació t'admira.
Mira, pues, mira à tos fills animosos
D'li monts encarpats Pirineus baixar...
Y à li mesesos d'Mura victoriosos
D'ciutat ni ciutat arrebaçar,
Quant pensababan tenir ya conquistada
D'la Espanya eixa part tan armada,
Venen despres li Almogàvers fers,
Que à Nápoli, luego à Grecia se llançaren,
Sent capitanejats per li Rogers
A pesar d'turchs y grechs avançaren...
La victoria portant terror y espant
En país natiu d'l Alexandre l'grant.
Trababallaren tos fills grandiosament
En derrotar à aquell turch poderós,
Que per Europa s'anaba estenent;
Y per l'Cristiá Sol esplendoró
La mitja lluna s'oculta eclipsada,
De Lepant en les aygues ancyada.

Los fills sagrats, de pares amenaçaren
O tos fills, d'l' intim del Achor ferits,
En tos mons, tas valls y ciutats alçaren
De Sometent, Via fora los crits:
Las armas empunyant al llur valor.
Defençaren sa Patria, Furs y honor.
De Deu, Patria y Rey lo crit resonà
En la Catalunya un altre vegada,
Y ab veu forta de tró s' propagà,
Perque sa independencia, tan amada,
Amenaça l' Bonaparte malvat,
Que victoria passeja son estandart.
Y immortals monuments son Bruch, Girona;
Bruch hont retira la Llegió abatuda:
Llauers immortals l' dó la regona,
No per ferro sino per fam vençuda,
Que, antes de entregarse als vils invasors,
S' tanyeix en sang de sos defensors.
Sa may esclava ni may humillada;
Y sempre libre, sempre victoriosa;
En tot temps y etat foras respectada
Afin d'esser la nació mes poderosa;..
Y si vols completar ta immensa gloria,
Escriu nova plana á ta grant historia